

W. Berner

Wspomnienie o doktorze Zygmuncie Masternaku

Z Zygmuntem Masternakiem zaprzyjaźniłem się od pierwszych przeprowadzonych z nim rozmów i dyskusji w Zakładzie Prawa Pracy Instytutu Prawa Cywilnego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego. Przyjaźń z Zygmuntem Masternakiem od pierwszego spotkania nie była wyjątkiem, ale zasadą. Sposób bycia Zygmunta Masternaka cechujący się otwartością wobec rozmówców, wnikliwym odbiorem ich wypowiedzi, subtelnością i wyważoną reakcją, szybko włączał w krąg jego przyjaciół wiele osób o różnym statusie społecznym i zawodowym.

Zaufaniem darzyli go nie tylko pracownicy Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, ale także studenci różnych kierunków studiów. Ilość studentów, którzy chcieli być uczestnikami prowadzonych przez niego seminariów przekraczała limit przeznaczonych miejsc.

Dr Zygmunt Masternak urodził się 15.05.1948 r. we Wrzeszczynie, pow. Jelenia Góra. Studia na kierunku prawo na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego ukończył w 1971 r. z wynikiem bardzo dobrym.

Z dniem 1 października 1971 r. został zatrudniony na stanowisku asystenta w Zakładzie Prawa Pracy Instytutu Prawa Cywilnego Uniwersytetu Wrocławskiego na Wydziale Prawa i Administracji. Z dniem 1 października 1973 r. został mianowany na stanowisko starszego asystenta w wymienionym Instytucie, a z dniem 1 marca 1977 r. na stanowisko adiunkta.

Wnikliwą analizą prawniczą cechowały się publikacje dr. Zygmunta Masternaka. W szczególności dotyczy to monografii „Obowiązek pracowniczy staranności” opublikowanej w Wydawnictwie Prawniczym w 1977 r. Jest to monografia wyjątkowa w piśmiennictwie prawniczym. Autor wykorzystał tu opracowania z zakresu teorii prawa przedstawiając specyfikę regulacji obowiązku staranności pracownika jako regulacji kompleksowej obejmującej nie tylko przepisy prawa, ale także pozaprawne reguły odeśnięcia w postaci reguł wiedzy fachowej oraz zasad etyki.

Dr Zygmunt Masternak był aktywnym uczestnikiem Zimowych Szkół Prawa Pracy organizowanych przez Zakład Prawa Pracy Instytutu Prawa Cywilnego zimą przez kilkanaście lat w Karpaczu. Uczestniczył w dyskusjach z udziałem gości z zagranicznych ośrodków naukowych. Wysokim poziomem wiedzy prezentowanym w dyskusjach zyskał w Zimowych Szkołach Prawa Pracy uznanie i przyjaźń pracowników naukowych z wielu uniwersytetów w Polsce.

W ramach materiałów Zimowych Szkół Prawa Pracy opublikował bardzo wartościowe referaty.

Dr Zygmunt Masternak jest współautorem podręcznika *Prawo pracy. Zarys wykładu* (wydanie I 2005, wydanie II 2008, wydanie III 2010), Wydawnictwo Difin, Warszawa.

W podręczniku tym dr Zygmunt Masternak jest autorem rozdziału „Czas pracy”, „Urlopy pracownicze i inne zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy”, a także całej części trzeciej „Zbiorowe prawo pracy”, obejmującej rozdziały: „Zbiorowe prawo pracy” (rozdział XXII), „Związki zawodowe, załoga i organizacje pracodawców” (rozdział XXIII), „Spory zbiorowe” (rozdział XXIV).

Przełomowym w życiu zawodowym i społecznym dr. Zygmunta Masternaka był rok 1980. Dr Zygmunt Masternak włączył się aktywnie w tworzenie i działalność NSZZ „Solidarność”. Był w tym związku doradcą, działaczem oraz uznanym i cenionym ekspertem z zakresu prawa pracy, zwłaszcza zbiorowego prawa pracy.

Dr Zygmunt Masternak działał na różnych szczeblach struktur NSZZ „Solidarność”: wydziałowym i uczelnianym, regionalnych oraz krajowym. Na Uniwersytecie Wrocławskim był członkiem Komisji Uczelnianej NSZZ „Solidarność”, a także ekspertem udzielającym porad prawnych.

Był ekspertem Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, a także ekspertem i doradcą Zarządu Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność”. Posiadał rozległą zarówno teoretyczną, jak i praktyczną wiedzę z zakresu prawa pracy i prawa związkowego.

Jako nauczyciel akademicki był życzliwy dla studentów, prowadził interesujące wykłady, seminaria oraz ćwiczenia.

Serdeczna, przyjacielska postawa dr. Zygmunta Masternaka, pomoc, jakiej udzielał kolegom, przyjaciółom, znajdowała odwzajemnienie w sposobie zwracania się do niego. Powszechnie nazywany był „Zyziu”, „Zyga”. Takie zdrobnienia imienia oddawały wyraz bliskości i przyjaźni do Zygmunta.

Niezwykłą dzielnością i hartem ducha dr Zygmunt Masternak wykazał się w ostatnim miesiącu swojej choroby. Byłem świadkiem tego odwiedzając go na Oddziale Intensywnej Terapii Wojskowego Szpitala Klinicznego we Wrocławiu. Przy pierwszych odwiedzinach chorego Zygmunta nie przypuszczałem, że tak szybko może skończyć się „masternakowy świat” przyjaźni, zaufania, serdeczności, humoru i subtelności. Ten niezwykły świat był potrzebny i pomocny osobom, które poznały Zygmunta. Od dnia śmierci Zygmunta 23 maja 2009 r. „masternakowy świat” jest potrzebnym wspomnieniem. Do „masternakowego świata” warto nie tylko wracać wspomnieniami, ale także ten wielobarwny świat naśladować.